

Butlletí del Consell General

Núm. 64/2012

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei de crèdit extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012, i obertura del termini de presentació d'esmenes.** *pàg. 2*

2.2 Proposicions de llei

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei del comerç**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 4*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 19*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.1 Llei del Pressupost General

Pròrroga al termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2013.** *pàg. 27*

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.3 Preguntes urgents

Publicació de la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de novembre del 2012, relativa al **projecte de fer venir el Cirque du Soleil al nostre país**, amb declaració d'urgència (Reg. Núm. 953). *pàg. 27*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 29 d'octubre del 2012, sota el títol **Projecte de llei de crèdit extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal.

2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 28 de novembre del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Projecte de llei de crèdit extraordinari en concepte d'aportació extraordinària del Govern a la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, i del suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent que ha de finançar les despeses de personal en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents de l'exercici 2012

Exposició de motius

El 13 d'abril del 2000 el Consell General va aprovar la Llei de la radiodifusió i televisió pública i de

creació de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

D'acord amb aquesta Llei es va crear una societat pública per accions denominada Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, que és la societat pública a la qual s'atorga la gestió directa del servei públic de la radiodifusió i la televisió, amb un capital fundacional de cent milions de les antigues pessetes (601.012,10 euros).

L'aportació d'aquest capital per part del Govern, en tant que accionista únic, es va fer efectiva el 24 d'agost del 2000. El Govern va finançar aquesta aportació mitjançant part dels crèdits inicials pressupostats en concepte de transferència corrent a la societat.

Aquesta modificació en el pressupost del Govern, que va suposar una reducció de la transferència corrent a la societat per 100 milions de les antigues pessetes, no es va traslladar al pressupost de la societat mitjançant un ajustament del pressupost de despeses corrents respectiu, atès que la societat va executar la totalitat dels crèdits de despeses corrents per a l'exercici 2000, d'acord amb el pressupost de despesa aprovat. Per aquest motiu, des de l'inici de la seva activitat, el 24 d'agost del 2000, fins a la data de tancament de l'exercici 2000, RTVA, SA va generar unes pèrdues de 104.334.271 pessetes (627.061,60 euros).

D'ençà de llavors la societat ha anat registrant pèrdues cada exercici -excepte l'any 2001- que han anat minorant els seus fons propis.

Fins a l'exercici 2008 l'augment de les despeses va ser superior a l'augment dels ingressos. Aquesta tendència s'inverteix a partir de l'exercici 2009 fins a l'exercici 2011, ambdós inclosos. En aquest darrer període hi ha un decrement de les despeses d'una mitjana del 10% i també un decrement dels ingressos del 8% de mitjana i, per tant, es constata que l'esforç d'estalvi i de racionalització de les despeses, iniciat l'any 2009 i que afecta principalment els epígrafs de personal i d'altres serveis, ha tingut efecte financer l'any 2011, atès que ha contribuït a una reducció del dèficit de la societat. Val a dir, però, que malgrat la contenció de la despesa, la reducció ha afectat la qualitat del producte i els continguts de les emissions, fet que ha repercutit en els ingressos per publicitat, malgrat que aquest no n'ha estat l'únic motiu. En general, els ingressos generats per la mateixa entitat s'han vist reduïts com a conseqüència de la crisi empresarial del Principat, que es trasllada en forma de reducció de despeses en anuncis i campanyes als mitjans de comunicació.

Com a conseqüència d'aquests antecedents en la gestió de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, i malgrat la política de contenció de

la despesa que s'ha reflectit financerament l'any 2011 amb una reducció del dèficit de la societat, RTVA, SA es troba en una situació en què no genera ni té recursos suficients per atendre les obligacions a mitjà termini, tal com posa de manifest el fet que el 31 de desembre del 2011 la societat presenta un fons de maniobra i uns fons propis negatius.

Cal fer avinent que l'article 85 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada estableix que la Junta General d'Accionistes ha d'adoptar l'acord de dissolució de la societat quan el valor del patrimoni net és inferior a la meitat de la xifra del capital social i no ha estat possible posar remei a la situació.

Conseqüentment, es fa palès que la continuïtat en l'explotació de la societat està actualment condicionada a la restitució dels fons propis de la societat i a les aportacions que li atorgui el Govern, accionista únic de la companyia, motiu pel qual se sol·licita un crèdit extraordinari de 4.382.879,14 euros per fer-hi front.

D'altra banda, pel que fa a l'exercici 2012 en curs, la Llei 22/2011, del 29 de desembre, del pressupost per a l'exercici del 2012, en la secció del pressupost de la Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, preveu crèdits de despeses corrents que no són suficients per fer front a les despeses següents:

Despeses de personal en concepte d'indemnitzacions i de les càrregues socials que en deriven, i dels mesos de salari transcorreguts fins al moment de l'extinció de la relació laboral, d'un import de 695.976,91 euros; a despeses de consum de béns corrents i de serveis, per un import de 256.776,79 euros; i a despeses financeres, per un import de 30.018,50 euros en concepte d'interessos bancaris fruit de la tresoreria negativa de la societat.

Quant als crèdits de despeses de consum de béns corrents i de serveis que se sol·licita complementar, són per fer front a la contribució perquè RTVSA continuï sent membre actiu de la Unió Europea de Radiodifusió per tal de seguir aprofitant-ne les sinergies de funcionament, especialment amb el grup de membres procedents dels petits estats d'Europa. També s'ha assumit la cobertura informativa d'esdeveniments com la Copa del món d'esquí femení celebrada a Soldeu i els Jocs olímpics a Londres. Altres despeses imprevistes, durant l'exercici, han estat els desplaçaments a les assemblees de l'UER o altres organismes; la presència a fires; diverses reparacions de maquinària, instal·lacions i equipaments i d'equips informàtics i de vehicles a causa del deteriorament de l'immobilitzat i la contractació de producció externa de continguts, principalment.

Aquesta situació es dona, per un costat, pel fet que l'import liquidat per la societat fins a la data en concepte d'ingressos patrimonials, que corresponen a ingressos publicitaris, principalment, se situa per sota de l'import previst al pressupost per a l'exercici 2012 i per tant la societat necessita restituir aquest finançament per poder fer front, per l'import equivalent, a les despeses corrents que preveia assumir amb aquests ingressos per tal de vetllar per l'equilibri entre els ingressos i les despeses liquidades, respectivament.

I per l'altre, pel fet que en la fase d'elaboració del programa d'actuació per al 2012 la societat es trobava en un període de transició, marcat per una gestió orientada només a costos amb directrius estrictament de contenció i racionalització de la despesa atesa la seva situació economicofinancera, en espera de poder fixar les bases del model de mitjans audiovisuals públics més eficient i adient per a Andorra. Aquest nou model més eficient de gestió, sobre el qual se sustenta la gestió de la societat des del mes de març del 2012, suposa una reforma profunda de la societat que enguany comporta les despeses corrents esmentades, que són necessàries per assolir els objectius estratègics que determina aquest nou model.

Per tot això i amb la voluntat de donar continuïtat i garantir el servei públic que donen els mitjans audiovisuals propietat de l'Estat, a iniciativa de la societat pública Ràdio i Televisió d'Andorra, SA, el Govern en la sessió del 17 d'octubre del 2012, d'acord amb els articles 23 i 24 de la Llei general de les finances públiques, ha aprovat un crèdit extraordinari per compensar les pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, que es xifren en un import total de 4.382.879,14 euros, per tal de restituir el valor del patrimoni net de la societat i així poder amortitzar els deutes a curt termini als quals actualment no pot fer front; i un suplement de crèdit per assumir les despeses en concepte d'extinció de contractes i altres despeses corrents d'un import de 982.772,20 euros.

Aquest crèdit extraordinari i suplement de crèdit han de permetre continuar amb les mesures pertinents per obtenir una gestió eficient dels mitjans audiovisuals públics sense deixar de banda la qualitat dels continguts, i sobretot utilitzar els recursos disponibles d'acord amb el principi de bona gestió (economia, eficiència i eficàcia), amb l'objectiu de no generar pèrdues els propers exercicis i presentar uns comptes equilibrats.

El caràcter d'urgència i de necessitat de la dotació esmentada queda justificat per l'obligació del compliment d'un servei públic amb caràcter essencial, ja que en depèn el bon funcionament dels mitjans audiovisuals públics del Principat d'Andorra.

Vist l'acord de la Junta General d'Accionistes d'RTVA, SA;

Vist l'informe de la Intervenció General;

Vist l'acord de Govern del 17 d'octubre del 2012;

Article 1

S'aprova un crèdit extraordinari i un suplement de crèdit per a les partides pressupostàries següents del pressupost del Govern, respectivament:

110 Secretaria General del Govern-114 Transferències-PROJ-0012-RTVA, SA-87901 Aportacions extraordinàries del Govern per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors, per un import de 4.382.879,14 euros.

110 Secretaria General del Govern-114 Transferències-PROJ-0012-RTVA, SA-44300 RTVA, SA, per un import total de 982.772,20 euros.

Article 2

S'aprova un crèdit extraordinari per un import de 4.382.879,14 euros i un suplement de crèdit per un import total de 982.772,20 euros per a les partides pressupostàries següents del pressupost de la Ràdio i Televisió d'Andorra, SA:

Pressupost de despeses

		En euros
1	Despeses de personal	695.976,91
110	Remuneracions bàsiques i altres remuneracions personal fix	610.703,55
160	Quotes seguretat social	85.273,36
2	Consum de béns corrents i serveis	256.776,79
203	Lloguer de maquinària, instal·lacions i equipaments	6.338,40
208	Lloguer d'altres serveis	43.831,72
213	Repar. i conservació maquinària i instal·lacions i equipaments	41.678,09
214	Reparació i conservació. Material de transports	4.008,40
216	Reparació i conservació d'equips informàtics	7.237,65
221	Subministraments	6.000,00
224	Primes d'assegurances	12.279,58
226	Altres serveis	90.319,05
227	Treballs realitzats per altres empreses	39.284,54
230	Reemborsament de dietes	3.099,21
231	Locomoció	2.700,15
3	Despeses financeres	30.018,50
330	Interessos de comptes corrents	30.018,50
9	Passiu financer	4.382.879,14
91	Amortització de préstecs	4.382.879,14
	Total pressupost de despeses	5.365.651,34

Pressupost d'ingressos

		En euros
4	Transferències corrents	982.772,20
443	A empreses públiques i altres ens públics	982.772,20
8	Passius financers	4.382.879,14

835	Aportacions extraordinàries del Govern i de la resta del sector públic per compensar pèrdues acumulades d'exercicis anteriors	4.382.879,14
	83501 Del Govern d'Andorra	
	Total pressupost d'ingressos	5.365.651,34

Article 3

El suplement de crèdit i el crèdit extraordinari es financen mitjançant una major recaptació d'ingressos per part del Govern en concepte de taxes al consum respecte als previstos.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, registrat en data 6 de novembre del 2012, sota el títol **Proposició de llei del comerç**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 28 de novembre del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de llei del comerç

Exposició de motius

L'activitat comercial ha estat i és cabdal en el desenvolupament de l'economia andorrana d'ençà la segona meitat del segle XX.

La demanda comercial ha experimentat en els darrers temps grans canvis i ha comportat la modificació del panorama tradicional del comerç andorrà. Per adaptar-se, el sector està desenvolupant

un gran procés de transformació, amb l'aparició de nous formats comercials adaptats a les noves tendències de consum i les noves tecnologies. Aquesta evolució fa necessària la recerca d'un equilibri entre liberalització, supervivència del teixit econòmic i desenvolupament urbà harmònic.

Una activitat comercial moderna ha de saber conjuminar tots els seus actors: el comerciant venedor, que ha d'oferir el millor servei i productes, el comprador, que es mereix poder disposar del millor servei i producte, i el treballador empleat en el sector comercial, que ha de tenir la formació i la disposició per a vendre el millor producte amb el millor servei.

Alhora la legislació comercial ha de situar-se en el marc jurídic establert a la Constitució concretant els principis de la llibertat d'empresa en el marc de l'economia de mercat, amb llibertat de preus i defensa dels drets dels consumidors.

La Llei estableix el règim substantiu per a l'exercici del comerç, la regulació administrativa de les activitats comercials i la disciplina de les noves tipologies específiques de venda. S'estructura en cinc títols, vint capítols, cent un articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i dos disposicions finals. El títol I l'integren set capítols i vint-i-tres articles i conté disposicions generals relatives a l'objecte i a l'àmbit d'aplicació subjectiu de la Llei; a la fixació dels conceptes de comerç i activitat comercial, delimitadors de l'àmbit objectiu, i sobretot, conté en el capítol tercer les disposicions que estableixen els requisits substantius per a l'exercici del comerç, tant per als andorrans com per als estrangers, que prohibeixen expressament l'exercici del comerç en nom propi però per compte d'un altre que per llei no pot exercir-lo. També es regula en el capítol setè el procediment per lluitar contra l'intrusisme.

En el capítol quart del mateix títol I s'estableix el concepte d'establiment comercial, tant individual com col·lectiu, i en el capítol cinquè, el règim d'autorització administrativa prèvia per a l'exercici del comerç i l'obertura d'establiments comercials, i se simplifiquen de forma innovadora els tràmits existents actualment. S'estableix també una autorització sotmesa al compliment de requisits especials per als grans establiments comercials. Finalment, el capítol sisè conté el règim aplicable al Registre de Comerç i Indústria, on s'han d'inscriure d'ofici totes les persones, físiques i jurídiques, que, comptant amb l'autorització administrativa prèvia, exerceixin el comerç al Principat. En el marc de la transparència necessària per l'acompliment els compromisos internacionals contrets per Andorra són recomanables les fórmules normals de publicitat

del Registre. Es distingeix així entre la mera consulta, efectuada per qualsevol persona i la sol·licitud de certificació, que ja és un tràmit diferent.

El títol II tracta en tres capítols de la publicitat comercial exterior, els horaris i els preus. El capítol primer estableix amb quatre articles un règim general del fenomen de la publicitat exterior, que per raó dels àmbits on es farà obliga a subjectar-la a una autorització administrativa prèvia per garantir la prevalença dels interessos generals sobre els privats i particulars de tota activitat econòmica. El capítol segon d'aquest títol estableix la regulació administrativa dels horaris comercials. I el capítol tercer estableix en dos articles el règim de preus, en declara el principi de llibertat de fixació que tenen els comerciants, n'estableix les excepcions corresponents i fixa l'obligació d'informar-ne el públic.

El títol III, integrat per quatre capítols, tretze seccions i quaranta-cinc articles, està totalment dedicat a establir la regulació administrativa i el règim jurídic material dels tipus específics de venda. Les finalitats perseguides són diverses, però fonamentalment se centren en dues. En primer lloc, garantir la claredat i la transparència de les característiques que defineixen cadascun dels diversos tipus de venda regulada, per afavorir la competència lleial en el mercat; i en segon lloc, establir la disciplina substantiva d'alguns tipus de venda que situen els consumidors finals en una posició que obliga a fixar mecanismes per restaurar l'equilibri entre les parts.

El títol IV, amb tres capítols i dotze articles, regula amb caràcter general la responsabilitat dels comerciants minoristes; els drets dels consumidors finals en les vendes de productes que s'efectuïn, i els requisits que han de reunir i els efectes que produeixen entre les parts les denominades garanties comercials. La regulació esmentada té el seu origen, de la mateixa manera que el règim substantiu dels tipus específics de venda, en la normativa de la Unió Europea i, per tant, en el conjunt dels seus estats membres. El Principat no està obligat a transposar al seu ordenament aquesta normativa. Tanmateix, l'opció de fer-ho sembla oportuna tant per les raons de fons que la justifiquen com per la mateixa competitivitat del comerç nacional. El capítol tercer d'aquest títol estableix el règim d'inspecció i el control dels establiments i de les activitats comercials en quatre articles, i destaca la determinació de la competència respecte de la potestat d'inspecció i les facultats que s'atorguen als inspectors de comerç a aquest efecte.

Finalment, el títol V, format per tres capítols i dotze articles, determina la disciplina de les infraccions i de les sancions en l'àmbit del comerç, d'acord amb el principi de tipicitat propi del dret administratiu sancionador. En aquest sentit, es determinen les figures dels autors i responsables de les infraccions. Les infraccions s'ordenen en tres categories: molt greus, greus i lleus. Finalment, després d'establir la competència respecte de la potestat sancionadora, s'enumeren les classes de sancions imposables.

Títol I. Disposicions Generals

Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Objecte

L'objecte d'aquesta Llei és establir el règim per a l'exercici del comerç i la seva regulació administrativa, i també regular determinats tipus específics de venda amb la finalitat d'ordenar el sector i millorar-ne l'estructura.

Article 2. Àmbit

1. Estan sotmeses a aquesta Llei les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que exerceixen el comerç per compte i en nom propi o aliè de forma habitual.

2. També estan sotmeses a aquesta Llei les persones, físiques o jurídiques, que facin activitats de prestació de serveis subjectes a autorització per a l'exercici d'una professió liberal, en les matèries no regulades expressament per la seva legislació específica.

Capítol segon. Comerç o activitat comercial

Article 3. Concepte

1. Es considera comerç o activitat comercial, a l'efecte d'aquesta Llei, l'activitat consistent a situar o a oferir en el mercat productes, naturals o elaborats, i serveis amb la finalitat de posar-los a disposició dels consumidors finals o dels altres comerciants o empresaris.

2. Es considera comerç o activitat comercial al detall o minorista la que té com a destinatari el consumidor final; i el comerç o l'activitat comercial a l'engròs o majorista la que té com a destinataris altres comerciants o empresaris que no siguin consumidors finals.

Article 4. Marc jurídic

L'exercici del comerç o de qualsevol activitat comercial es basa en la llibertat d'empresa i s'ha de desenvolupar en el marc de l'economia de mercat i del principi de defensa dels interessos dels consumidors i usuaris, d'acord amb els articles 28, 32 i 35 de la Constitució.

Article 5. Autorització

Per exercir el comerç o qualsevol activitat comercial, tota persona física o jurídica ha d'obtenir les autoritzacions administratives prèvies pertinents o bé formular la declaració responsable prevista a la normativa sobre el procediment simplificat per a sol·licituds d'obertura i trasllat de comerç, de modificació de les activitats comercials i de canvi de titular i de nom comercial.

Article 6. Capacitat

1. Poden exercir el comerç:

a) Les persones majors d'edat de nacionalitat andorrana que tinguin plena capacitat d'obrar i que no estiguin afectades per una prohibició legal.

b) Els menors i les persones incapacitades que per mitjà dels seus representants legals poden continuar el comerç que hagin exercit els seus pares o causants.

c) Les persones jurídiques de nacionalitat andorrana.

d) Els estrangers majors d'edat que tinguin plena capacitat d'obrar, que no estiguin afectats per una prohibició legal i que resideixin a Andorra com a titulars d'una autorització per a residir en el país, lliurada pel ministeri competent.

e) Les persones físiques majors d'edat que tinguin plena capacitat d'obrar, que no estiguin afectades per una prohibició legal que no resideixin a Andorra i que compleixin amb les condicions definides a la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra.

2. Les persones jurídiques constituïdes a l'estranger poden exercir el comerç al Principat directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal en els termes previstos per la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera i per l'art. 5 de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada. També poden exercir l'activitat comercial quan hagin estat adjudicatàries de concessions o contractes amb les administracions públiques, entitats parapúbliques, d'acord amb la Llei de contractació pública i sempre dins del marc previst al títol concessional o contractual indicat.

3. Si les disposicions vigents requereixen una habilitació professional per exercir una professió liberal, els sol·licitants han d'acreditar que en són titulars. En cas de prestació de serveis professionals per a una societat, l'habilitació professional l'han de tenir, com a mínim, la meitat dels socis i dels membres de l'òrgan d'administració de la mateixa societat.

Article 7. Prohibició

1. No es pot exercir el comerç en nom propi però per compte d'una altra persona, física o jurídica, que per llei no pot exercir-lo.
2. Les persones, físiques o jurídiques, per compte de les quals una altra persona, física o jurídica, exerceix el comerç en nom propi, responen solidàriament amb aquesta última dels deutes sorgits.

Article 8. Requisits

1. Les persones, físiques o jurídiques, que vulguin exercir el comerç han de complir els requisits següents:
 - a) Haver formulat la declaració responsable prevista a la normativa sobre el procediment simplificat per a sol·licituds d'obertura i trasllat de comerç de modificació de les activitats comercials i de canvi de titular i de nom comercial o bé, segons s'escaigui, disposar de les autoritzacions del Comú de la parròquia en la qual es vol desenvolupar l'activitat i del Govern per a l'exercici del comerç.
 - b) Estar inscrites al Registre de Comerç i Indústria i exposar-ne el certificat de forma visible per al públic a l'establiment on s'exerceixi l'activitat comercial.
 - c) Satisfer els tributs que estableixin les administracions públiques per exercir el comerç o prestar els serveis.
 - d) Complir els requisits particulars que estableixin les disposicions estatals per a cada classe d'activitat comercial o de prestació de serveis.
 - e) Complir els requisits establerts per les disposicions específiques estatals que siguin aplicables als productes i als serveis comercialitzats.
2. Reglamentàriament es poden requerir determinades condicions, aptituds o titulacions específiques per exercir activitats comercials que exigeixin un tractament o uns coneixements particulars per raó de la naturalesa del producte o servei o per raons d'interès general.

Article 9. Cessament

1. El cessament en l'exercici del comerç s'ha de sol·licitar a l'òrgan competent del Govern. La resolució favorable produeix la cancel·lació de la inscripció al Registre de Comerç i Indústria.
2. Quan en un establiment comercial no s'exerceix cap activitat comercial durant un termini superior a un any, el ministeri competent, a proposta de part o d'ofici, i amb la instrucció prèvia de l'expedient corresponent, disposa cessar l'activitat i cancel·lar d'ofici la inscripció al Registre, i notifica l'acord al Comú als efectes que corresponguin.

Capítol quart. Establiments comercials

Article 10. Concepte

Es consideren establiments comercials, a l'efecte del que s'estableix en aquesta Llei, els locals i les instal·lacions, coberts o sense cobrir, oberts al públic que són a l'exterior o a l'interior d'un edifici on s'exerceix el comerç o es presten els serveis.

Article 11. Establiments col·lectius

1. Els establiments comercials poden ser de caràcter individual o col·lectiu. Els de caràcter col·lectiu estan integrats per un conjunt d'establiments comercials individuals, degudament autoritzats i situats en un o diversos edificis, connectats o no entre si, en els quals es duen a terme les activitats comercials respectives de manera independent i que disposen de determinats elements de gestió comuna.
2. El Govern regula el règim en què es pot exercir el comerç i l'activitat comercial de forma simultània en establiments col·lectius.

Article 12. Grans establiments

Es consideren grans establiments comercials els establiments comercials individuals o col·lectius destinats al comerç al detall de qualsevol classe de productes que tenen una superfície de venda igual o superior a 2.000 metres quadrats (m²).

Capítol cinquè. Autoritzacions

Article 13. Competències

1. Correspon al ministeri competent en matèria de comerç autoritzar l'obertura d'establiments comercials i l'exercici de les activitats comercials i la seva modificació, i ordenar-ne la inscripció al Registre de Comerç i Indústria, després que hagin obtingut l'escaient i prèvia autorització comunal.
2. El ministre competent en matèria de comerç atorga l'autorització si la documentació adjuntada a la sol·licitud dóna compliment als requisits tècnics i administratius fixats en la normativa.

Article 14. Sol·licituds

1. Les autoritzacions s'atorguen a iniciativa de la persona interessada amb la presentació prèvia de la sol·licitud corresponent, en què s'han de fer constar, com a mínim, les dades següents:
 - a) Nom i cognoms de les persones físiques, i el número d'identificació del cens o la denominació social de les persones jurídiques, amb el número de Registre, o, si és el cas, documentació de l'acord amb les condicions definides a la Llei 10/2012, de 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra.

b) Domicili del sol·licitant, que inclogui la localitat, el carrer, l'indret, l'edifici, l'escala, el pis i la porta, i també el número de telèfon i el correu electrònic.

c) Emplaçament del local on es projecta exercir l'activitat, amb l'especificació de la localitat, el carrer, l'indret, l'edifici, l'escala, el pis i la porta, i la superfície en metres quadrats (m²); o Centre de negocis o espai comú de treball on s'ubiqui.

d) El nom comercial o el número del certificat de reserva de nom comercial obtingut prèviament del ministeri competent en matèria de comerç o tres propostes ordenades per ordre de preferència.

e) En cas de menors o de persones incapacitades, a més, la identitat de qui en tingui la representació legal.

f) Activitat o activitats a desenvolupar.

2. Les sol·licituds s'han de redactar en català i amb lletra clara, d'acord amb els models que estableixi en cada cas l'administració competent, i es poden tramitar mitjançant sistemes telemàtics.

Article 15. Procediments administratius i documentació que s'ha de lliurar

1. S'estableixen dos tipus de procediments administratius en funció de les activitats que es desenvolupin i llurs característiques, d'acord amb els criteris següents:

a) Procediment simplificat: aquest procediment es pot aplicar a les activitats comercials que pel seu objecte i dimensions no presenten raonablement un risc per a les persones, els béns i l'afectació al medi ambient.

El Govern estableix reglamentàriament les activitats que es poden acollir al procediment simplificat d'obertura de comerç, i en determina els requisits obligatoris per acreditar, en el moment de la presentació de la sol·licitud, que el sol·licitant i l'establiment compleixen els requisits tècnics de la normativa vigent.

b) Procediment ordinari: aquest procediment s'aplica a les activitats comercials que no figuren al Reglament d'activitats que es poden acollir al procediment simplificat d'obertura de comerç. En aquest cas s'han de presentar abans de l'autorització els informes i els certificats previstos a l'article 16.

2. Per sol·licitar l'autorització d'obertura, modificació o ampliació d'una activitat comercial s'ha de presentar una sol·licitud omplerta de conformitat amb l'article 14 als òrgans administratius competents, d'acord amb els requisits que s'estableixen reglamentàriament.

3. Per sol·licitar l'autorització de modificació del titular administratiu, s'ha de presentar una sol·licitud omplerta d'acord amb l'article 14 als òrgans

administratius competents, acompanyada de la documentació següent:

a) Documentació justificativa de la transmissió de drets.

b) En cas que l'activitat estigui inclosa dintre dels supòsits previstos a l'article 8.2, la documentació justificativa del compliment d'acord amb l'article 6.3.

4. Per sol·licitar l'autorització de modificació del nom comercial, s'ha de presentar una sol·licitud omplerta d'acord amb l'article 14 als òrgans administratius competents.

5. El trasllat de l'establiment comercial pot ser dins del terme de la mateixa parròquia on és o en el d'una altra.

En aquest supòsit s'ha de presentar una sol·licitud omplerta d'acord amb l'article 14 als òrgans administratius competents, on hi ha de figurar la nova adreça de l'establiment, acompanyada de la declaració de conformitat o, si escau, dels informes i els certificats previstos a l'article 16.

6. Per comunicar el cessament de l'exercici del comerç s'ha de presentar una sol·licitud omplerta d'acord amb l'article 14 i notificar la voluntat de cessar en l'exercici del comerç als òrgans administratius competents.

Article 16. Documentació complementària

1. S'han d'aportar, d'acord amb el que preveu l'article 15, els informes i els certificats tècnics i els comprovants que acreditin que tant l'activitat comercial o de prestació de serveis, com l'establiment comercial en el qual es vol fer, compleixen les condicions i els requisits tècnics que estableix la normativa en vigor.

2. En cas que l'emplaçament de l'establiment comercial afecti de forma significativa la mobilitat i la seguretat a la via pública, el Govern ha de demanar al sol·licitant que presenti un estudi d'impacte i un pla d'accessibilitat referit als vehicles i a les persones, als aparcaments i a les zones de càrrega i descàrrega, per garantir la seguretat dels vianants i els usuaris i un nivell raonable d'afectació del trànsit.

3. Els documents mencionats als apartats anteriors han de ser emesos per tècnics, empreses o entitats acreditats pel Govern.

4. Quan sigui necessari disposar d'una autorització per exercir professionalment, aquesta s'ha d'acreditar mitjançant la resolució o un document equivalent del Govern.

Article 17. Inspeccions

Els serveis competents del Govern disposen d'ofici o a instància de part la pràctica de les inspeccions i de

les verificacions necessàries per comprovar el compliment de la Llei.

Article 18. Autorització de grans establiments

1. Per obtenir l'autorització per obrir o modificar grans establiments comercials, a més d'adjuntar a la sol·licitud els documents enumerats a l'article 14, cal acreditar que l'establiment comercial disposa d'un nombre de places d'aparcament fixades en les unitats d'actuació respectives previstes als plans d'ordenació i urbanisme parroquial de la parròquia del seu emplaçament, i en cas d'inexistència de regulació específica, que es compleixen els estàndards mínims fixats en la normativa en vigor en matèria d'urbanisme.

2. El ministre competent en matèria de comerç sol·licita que s'elabori un informe no vinculant sobre l'efecte de l'obertura de l'establiment respecte a l'estructura comercial existent. El Govern determina reglamentàriament els criteris d'avaluació i, en funció d'aquests, l'informe es pronuncia en sentit favorable o desfavorable a l'autorització.

3. Les persones interessades en obtenir una autorització per a obrir o modificar grans establiments comercials poden formular una consulta prèvia al ministeri respecte del sentit de l'informe previst a l'art. 18.2. Si l'informe és favorable, el seu sentit es mantindrà en el posterior procediment d'autorització, excepte que hagin variat les circumstàncies inicials.

Capítol sisè. Registre de Comerç i Indústria

Article 19. Objecte

1. El Registre de Comerç i Indústria adscrit al ministeri competent en matèria de comerç té per objecte inscriure les persones, físiques i jurídiques, que exerceixen o volen exercir les activitats previstes a l'article 2.

2. Reglamentàriament es poden crear seccions especials integrades al Registre de Comerç i Indústria en funció del caràcter de les activitats comercials. El Govern regula el funcionament del Registre de Comerç i Indústria.

Article 20. Inscripció d'ofici

1. L'atorgament de l'autorització d'obertura d'un establiment comercial o de l'exercici del comerç, regulada als articles 13 i 18, implica la inscripció d'ofici al Registre de Comerç i Indústria de les persones, físiques o jurídiques, autoritzades.

2. També s'han d'inscriure d'ofici al Registre de Comerç i Indústria el canvi o l'ampliació d'activitats i de nom comercial, el canvi del titular, el trasllat de l'establiment comercial i el cessament en l'exercici de l'activitat autoritzada.

Article 21. Publicitat

El Registre de Comerç i Indústria és públic. La publicitat es fa efectiva mitjançant:

a) La consulta física o per mitjans electrònics efectuada per qualsevol persona.

b) La certificació del contingut de les inscripcions, emesa per l'òrgan competent a instància de la persona interessada.

Capítol setè. Lluita contra l'intrusisme

Article 22. Concepte

Es considera intrusisme empresarial que una persona, física o jurídica, resident o no resident, dugui a terme activitats comercials, industrials o professionals sense gaudir de les autoritzacions administratives escaients.

Article 23. Prevenció i lluita contra l'intrusisme

1. El Govern adopta les mesures oportunes i desenvolupa reglamentàriament els mecanismes necessaris en matèria de prevenció i lluita contra l'intrusisme.

2. La tipificació de les infraccions i el règim sancionador queden fixats al títol V, capítols segon i tercer de la present Llei.

Títol II. Publicitat comercial exterior, horaris i preus

Capítol primer. Publicitat comercial exterior

Article 24. Concepte

És publicitat comercial exterior qualsevol forma de comunicació, feta per una persona física o jurídica en l'exercici de qualsevol activitat empresarial, amb la finalitat de promoure de forma directa o indirecta la contractació de béns o serveis i que utilitza mitjans materials de diversa índole susceptibles d'atraure l'atenció de les persones, que són en espais oberts com ara carrers, places, vies de comunicació i, en general, en àmbits d'utilització pública general.

Article 25. Prohibicions

No és permesa la publicitat comercial exterior en murs de sosteniment, parets i façanes de bordes i altres edificis d'ús agrícola o catalogats d'interès cultural o immobles inventariats d'interès històric, artístic o cultural.

Article 26. Forma

Sense perjudici de les competències que puguin correspondre als comuns, el Govern determina reglamentàriament la forma i les característiques que poden configurar els diversos mitjans materials utilitzats per fer la publicitat comercial exterior en funció del lloc on es vulgui efectuar.

Article 27. Autorització

Fer publicitat comercial exterior requereix l'autorització administrativa prèvia del comú corresponent al territori en el qual es vol fer i la del Govern en els trams de carreteres generals o altres vies públiques de comunicació de la seva competència.

Capítol segon. Horaris comercials**Article 28. Regulació**

1. D'acord amb la Llei que regula els horaris comercials el Govern, un cop l'any i per decret, fixa els dies de tancament obligatori dels establiments comercials, en funció de llur activitat i llurs característiques i amb l'informe previ no vinculant de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis i de les associacions empresarials concernides.

2. Quan el decret mencionat a l'apartat anterior afecti establiments comercials on es desenvolupin diverses activitats, amb horaris regulats per disposicions legals diferents, se'ls aplica l'horari que es determini reglamentàriament, llevat que les activitats es puguin exercir de manera separada i independent.

Article 29. Fixació

En el marc de la regulació establerta en la Llei, cada comerciant fixa lliurement l'horari d'obertura i de tancament del seu establiment comercial, i també els dies durant els quals desplegarà la seva activitat.

Article 30. Publicitat

En tots els establiments comercials ha de figurar la informació dels horaris i dels dies d'obertura i de tancament en un lloc visible, tant a l'interior com a l'exterior, àdhuc quan l'establiment estigui tancat.

Capítol tercer. Preus**Article 31. Llibertat de preus**

1. Amb caràcter general, els comerciants o els oferents fixen lliurement els preus de venda dels productes i de la prestació dels serveis al públic, d'acord amb el que disposa l'article 4.

2. Tanmateix, el Govern pot fixar, amb l'audiència prèvia dels sectors afectats, el preu dels productes i dels serveis per fer possible, en el marc de l'economia de mercat, el desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general, tal com estableix l'article 32 de la Constitució.

Article 32. Informació sobre els preus

1. Els comerciants han d'exhibir el preu dels productes exposats al públic. Aquesta informació s'ha d'exposar de forma clarament llegible pel públic general.

2. Tanmateix, reglamentàriament es poden establir condicions especials relatives al compliment de l'obligació d'informació de preus prevista en l'apartat anterior per motius de seguretat, d'homogeneïtat o de la naturalesa del producte.

Títol III. Tipologies específiques de venda**Capítol primer. Disposició general****Article 33. Concepte**

Es consideren tipus específics de venda, a l'efecte del que estableix aquesta Llei, tant les vendes especials com les vendes promocionals.

Capítol segon. Vendes especials**Secció primera. Concepte i autorització****Article 34. Concepte**

Són vendes especials les fetes pels comerciants minoristes als consumidors finals i que no s'efectuïn en un establiment comercial obert al públic de manera permanent. Especialment, ho són la venda ambulante o no sedentària en mercats i fires, la venda automàtica, la venda domiciliària i la venda en subhasta pública.

Article 35. Autorització

Es necessita una autorització administrativa prèvia del Govern per efectuar qualsevol tipus de venda especial, llevat de la venda ambulante o no sedentària, que ha de ser autoritzada pel comú on es vulgui efectuar. Tanmateix, si el desenvolupament de la venda ambulante afecta significativament la mobilitat de la xarxa viària bàsica nacional, també es requereix una autorització administrativa prèvia del Govern.

Secció segona. Venda a distància**Article 36. Concepte**

Es considera venda a distància la que té lloc sense la presència física simultània del comprador i del venedor, sempre que l'oferta i l'acceptació es facin de forma exclusiva a través d'una tècnica qualsevol de comunicació a distància i dins d'un sistema de contractació a distància organitzat pel venedor.

Article 37. Informació prèvia

Abans de qualsevol venda a distància i amb l'antelació necessària, el venedor ha de proporcionar al comprador, de forma clara i comprensible i a través d'un mitjà adequat a la tècnica de comunicació a distància utilitzat, la informació següent:

a) Identitat del venedor, domicili i certificat de l'autorització administrativa del Govern.

- b) Característiques essencials del producte o servei.
- c) Preu del producte o servei, inclosos els impostos.
- d) Forma de pagament i modalitats de lliurament o execució.
- e) Despeses de lliurament i de transport, si escau.
- f) Cost d'utilització de la tècnica de comunicació a distància, quan es calculi sobre una base diferent de la tarifa bàsica.
- g) Termini de validesa de l'oferta i del preu.
- h) Durada mínima del contracte, quan es tracti de contractes de subministrament de productes o de serveis destinats a ser executats de forma permanent o repetida.
- i) Existència del dret de desistiment.
- j) Informació sobre la garantia comercial.

Article 38. Acceptació

1. L'acceptació de l'oferta per part del comprador ha de ser, en tot cas, expressa. La falta de resposta a l'oferta de venda a distància no es pot considerar mai una acceptació de l'oferta.
2. No és permès lliurar productes o serveis que el comprador no hagi sol·licitat prèviament quan incloguin una petició de pagament.
3. En cas d'infringir la prohibició de l'apartat anterior, el receptor dels productes no està obligat a retornar-los i tampoc se li'n pot reclamar el preu. En cas que els retorni, no se li pot exigir cap indemnització.

Article 39. Informació posterior

A més de la informació assenyalada a l'article 37, el comprador ha de rebre per escrit, o en qualsevol altre suport durador adequat a la tècnica de comunicació a distància utilitzada, i com a molt tard en el moment que se li lliuri el producte, la informació i els documents següents:

- a) Informació sobre les condicions i les modalitats d'exercici del dret de desistiment.
- b) L'adreça de l'establiment del venedor on el comprador pot presentar reclamacions.
- c) Informació relativa al servei postvenda i a les garanties comercials existents.
- d) Les condicions de resolució del contracte en cas que aquest contracte tingui una durada indeterminada o superior a un any.

Article 40. Compliment

1. Llevat que les parts hagin acordat una altra cosa, el venedor ha de complir el contracte de venda a distància en el termini màxim de trenta dies naturals a comptar de l'endemà del dia en què el comprador ha acceptat l'oferta.

2. En cas de no trobar-se disponible el producte, el venedor ha d'informar el comprador d'aquesta circumstància, i el comprador té dret a recuperar les sumes satisfetes, com a màxim, en el termini de trenta dies.

Article 41. Dret de desistiment

1. El comprador pot exercir el dret de desistiment del contracte de venda a distància en el termini de set dies hàbils comptats des del dia en què ha rebut el producte i de tres mesos en cas que el venedor incompleixi l'obligació establerta a l'article 39.
2. L'exercici del dret de desistiment no es pot subjectar al compliment de cap formalitat ni a indicació de motiu, i no pot suposar cap penalització per al comprador.
3. El comprador que exerceixi el dret de desistiment ha de restituir el producte al venedor, el qual, al més aviat possible, li ha de retornar les sumes que li hagi satisfet el comprador, i com a màxim, en el termini de trenta dies naturals a comptar de l'endemà de la data en què el venedor ha rebut el producte.
4. En cas que el preu de la venda sigui finançat amb un crèdit concedit pel venedor o per un tercer amb l'acord previ amb el venedor, el desistiment produeix la resolució del crèdit sense cap penalització.

Article 42. Exclusions

Llevat que les parts hagin acordat una altra cosa, el comprador no pot exercir el dret de desistiment previst a l'article 41 en els contractes de venda a distància que tinguin els objectes següents:

- a) Productes el preu dels quals està subjecte a fluctuacions del mercat financer que el venedor no pot controlar.
- b) Productes confeccionats de conformitat amb les especificacions del comprador o clarament personalitzats, o que, per la seva naturalesa, no poden ser restituïts o poden deteriorar-se o caducar amb rapidesa.
- c) Enregistraments de sons o imatges, discos i programes informàtics que hagin estat desprecintats pel comprador.
- d) Premsa diària, publicacions periòdiques i revistes.

Article 43. Irrenunciabilitat

Els drets reconeguts al comprador en aquesta secció són irrenunciabls i, consegüentment, s'anul·la de ple dret qualsevol renúncia que en faci sota qualsevol forma.

Secció tercera. Comerç electrònic

Article 44. Concepte i règim

Es considera comerç electrònic la modalitat de venda a distància basada en la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions. El comerç electrònic es regeix per la seva legislació específica.

Secció quarta. Venda ambulants o no sedentària

Article 45. Concepte

Es considera venda ambulants o no sedentària la que té lloc en parades o instal·lacions desmuntables, transportables o mòbils, ubicades en solars o espais oberts al públic, en llocs i dates variables. Aquesta venda ha de ser autoritzada pel Comú.

Article 46. Requisits

El Govern determina reglamentàriament els requisits i les condicions aplicables als diversos tipus de venda ambulants o no sedentària.

Secció cinquena. Venda automàtica

Article 47. Concepte

1. Es considera venda automàtica l'efectuada pel comprador que ha adquirit el producte o el servei a través d'una màquina disposada amb aquesta finalitat mitjançant la introducció de l'import requerit en la mateixa màquina.

2. El fet que la màquina per a la venda automàtica estigui instal·lada al mateix establiment comercial del venedor, no priva la venda efectuada a través de la mateixa màquina de la consideració de venda automàtica, i li són aplicables les disposicions contingudes en aquesta secció.

Article 48. Autoritzacions

1. En tot cas, les màquines per efectuar la venda automàtica han de complir les prescripcions previstes per la legislació vigent en matèria de seguretat industrial.

2. La instal·lació de les màquines per efectuar la venda automàtica ha de ser autoritzada prèviament pel comú dins del terme comunal en el qual s'instal·len.

Article 49. Requisits

1. Per efectuar la venda automàtica, en totes les màquines hi ha de figurar amb claredat la informació següent:

- Identitat i dades d'inscripció al Registre de Comerç i Indústria de l'oferent i l'autorització corresponent.
- Certificat de conformitat CE de la màquina.
- Producte que s'ofereix.

d) Preu total que s'ha de pagar.

e) Indicació de si la màquina torna canvi de moneda o no, i el tipus de moneda fraccionària amb què funciona.

f) Instruccions per obtenir el producte.

g) Domicili i telèfon on s'han d'atendre les reclamacions.

h) Advertències legals.

2. Totes les màquines per a la venda automàtica han de disposar d'un sistema automàtic que permeti al comprador recuperar la suma que hagi introduït en els casos d'error, d'inexistència de producte o de mal funcionament.

Article 50. Responsabilitat

En cas que les màquines per efectuar la venda automàtica estiguin instal·lades en un establiment destinat al desenvolupament d'una activitat privada, de caràcter empresarial o no, el titular d'aquesta activitat i el de la màquina responen solidàriament davant el comprador del compliment de les obligacions sorgides de la venda automàtica.

Secció sisena. Venda domiciliària

Article 51. Concepte

Es considera venda domiciliària la que s'efectua en el domicili del comprador o en la seva residència, en llocs d'oci o reunió o en el seu lloc de treball.

Article 52. Forma i contingut

La venda domiciliària s'ha de formalitzar per escrit en dos exemplars, els quals han d'estar datats i firmats de pròpia mà pel comprador. Un cop firmats, s'ha de lliurar un exemplar al comprador, juntament amb el document de desistiment, que ha de contenir informació sobre les condicions, les modalitats i els efectes de l'exercici del dret de desistiment, d'acord amb el que estableixen els articles 41 i 42.

Article 53. Règim

Els articles 37, 39, 41, 42 i 43 són aplicables a la venda domiciliària en la mesura que resultin compatibles amb la seva naturalesa.

Secció setena. Venda en subhasta pública

Article 54. Concepte

1. Es considera venda en subhasta pública la que té lloc mitjançant una oferta pública i irrevocable de venda d'un producte a l'efecte de la seva adjudicació, a través del sistema de licitació i dins del termini establert, al comprador que proposi el millor preu en el curs d'una sessió pública convocada amb aquesta finalitat. Queda exclòs d'aquesta Llei el règim de subhastes judicials i administratives.

2. El Govern determina reglamentàriament els requisits i les condicions aplicables a les vendes en subhasta pública.

Capítol tercer. Vendes promocionals

Secció primera. Concepte i informació

Article 55. Concepte

1. Són vendes promocionals les vendes fetes pels comerciants minoristes als consumidors finals en les quals l'oferta del producte o la prestació del servei es fa en condicions més avantatjoses que les habituals i, en especial, la venda en rebaixes, la venda en liquidació, la venda de saldos o de restes, la venda amb obsequi i la venda de promoció o en oferta o descompte.

2. Les denominacions indicades a l'apartat anterior per designar els tipus de vendes promocionals només es poden utilitzar per anunciar les vendes que responguin el concepte legal corresponent i s'ajustin a la regulació establerta en aquesta Llei, i no n'és permesa cap altra utilització fora de les finalitats descrites a l'apartat anterior.

3. Qualsevol venda promocional que, encara que s'anuncii amb una denominació diferent, reuneixi les característiques de qualsevol dels tipus regulats en aquesta Llei, s'entén assimilada a la mateixa Llei i queda subjecta a la regulació corresponent.

Article 56. Informació

1. Els anuncis de les vendes promocionals han d'especificar la durada i, quan correspongui, les regles especials que hi siguin aplicables.

2. Quan l'oferta de vendes promocionals no compregui, almenys, la meitat dels productes posats a la venda, el tipus de venda de què es tracti només es pot anunciar referida als productes afectats.

3. Sempre que s'ofereixin productes amb una reducció de preu, s'ha d'indicar en cadascun d'aquests productes i amb claredat el preu anterior juntament amb el preu reduït.

4. A l'efecte de l'apartat anterior, per preu anterior s'entén el que s'ha aplicat sobre productes idèntics durant un període continuat d'almenys trenta dies en el curs dels sis mesos precedents.

5. Els productes que siguin objecte d'un tipus de venda promocional han d'estar clarament delimitats i anunciats visiblement separadament de la resta de productes i de vendes promocionals que puguin concórrer en el mateix establiment comercial.

Secció segona. Venda en rebaixes

Article 57. Concepte

Es considera venda en rebaixes la venda en què els productes que es venen s'ofereixen a un preu reduït respecte del seu preu anterior, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 de l'article 56, i en el mateix establiment comercial.

Article 58. Calendari

1. El Govern, mitjançant un decret, determina, amb un informe previ no vinculant de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, de les associacions de comerciants i de les associacions de consumidors, com a mínim un cop l'any, el calendari de rebaixes, que poden ser diverses durant l'any.

2. Dins les temporades fixades pel Govern, els comerciants fixen el període de rebaixes, la durada del qual no pot ser inferior a una setmana ni superior a un mes per temporada.

Article 59. Informació

En els anuncis sobre la venda en rebaixes, s'hi han d'indicar les dates de començament i acabament de les rebaixes en un lloc visible per al públic, àdhuc quan l'establiment comercial estigui tancat.

Article 60. Productes

Els productes objecte de la venda en rebaixes s'han d'haver inclòs amb anterioritat, durant un termini mínim d'un mes, en l'oferta habitual de vendes de l'establiment, i no poden haver estat objecte de cap altra venda promocional en el curs d'un mes abans de la data de començament de les rebaixes. Tampoc no poden estar deteriorats ni haver estat adquirits amb la finalitat de ser venuts a un preu inferior a l'ordinari.

Secció tercera. Venda en liquidació

Article 61. Concepte

Es considera venda en liquidació la venda que, amb caràcter excepcional i amb finalitat extintiva de determinades existències de productes, es fa en execució d'una decisió judicial o administrativa, o du a terme el mateix comerciant o un adquirent del seu negoci en algun dels casos següents:

- a) Cessament total o parcial de les activitats comercials.
- b) Canvi d'activitat comercial o d'orientació del negoci.
- c) Canvi d'establiment comercial o realització d'obres al mateix local que obliguen a tancar-lo temporalment o definitivament.
- d) Qualsevol supòsit de força major que obstaculitzi el desenvolupament normal de l'activitat comercial.

Article 62. Durada

1. La durada màxima de la venda en liquidació no pot ser superior a tres mesos, llevat del cas de cessament total de les activitats comercials, en què pot durar fins a sis mesos.

2. En qualsevol cas, la venda en liquidació ha de cessar des del moment en què desaparegui la causa que l'ha motivat o quan s'extingeixin efectivament els productes objecte de la mateixa venda.

Article 63. Informació

En els anuncis de la venda en liquidació s'ha d'indicar la causa que la motiva, d'acord amb el que estableix l'article 61.

Article 64. Productes

La venda en liquidació només pot tenir per objecte els productes que formaven part de les existències prèvies de l'establiment comercial un mes abans, sense que puguin ser adquirits per a aquesta finalitat.

Article 65. Reiteració

En els casos previstos a les lletres a) i b) de l'article 61, el venedor no pot, durant l'any següent a l'acabament de la venda en liquidació, exercir el comerç de productes idèntics o similars als que han estat objecte de la venda en liquidació, i tampoc pot efectuar una nova venda en liquidació en el mateix establiment comercial, llevat dels casos en què s'ha d'efectuar en execució d'una decisió judicial o administrativa o per cessament total de les activitats comercials o per força major.

Secció quarta. Venda de saldos o de restes**Article 66. Concepte**

Es considera venda de saldos o de restes la venda que té per objecte productes a un preu manifestament inferior al valor de mercat com a conseqüència del seu deteriorament, desperfecte, desús, obsolescència, pèrdua d'actualitat o de qualsevol altra circumstància que afecti la seva naturalesa o utilitat.

Article 67. Informació

La venda de saldos o de restes s'ha d'anunciar necessàriament amb una d'aquestes denominacions, i quan tingui per objecte productes deteriorats o defectuosos s'ha de fer constar aquesta circumstància de forma precisa i ostensible. Els establiments comercials dedicats de forma exclusiva a aquest tipus de venda han d'indicar-ho clarament a l'exterior del comerç.

Article 68. Productes

Els productes objecte de venda de saldos o de restes no han de comportar cap risc ni engany per al

comprador, s'han de vendre realment per un preu inferior al de mercat i han de formar part de les existències prèvies de l'establiment comercial quatre mesos abans de l'inici de la venda, excepte, en aquest últim cas, en els establiments comercials dedicats de forma exclusiva a aquest tipus de venda.

Secció cinquena. Venda amb obsequi**Article 69. Concepte**

Es considera venda amb obsequi la venda en què s'utilitzen concursos, sorteigs, regals, vals, premis o similars, vinculats a l'oferta, a la promoció o a la venda de determinats productes.

Article 70. Lliurament

Els béns o serveis en què consisteixi l'obsequi s'han de lliurar al comprador en el termini màxim de tres mesos a comptar del moment que el comprador reuneixi els requisits exigits.

Article 71. Requisites

1. El preu i la qualitat dels productes objecte de la venda amb obsequi no poden ser objecte de cap variació mentre duri el període de durada fixat per la venda.
2. Les existències per fer front a l'entrega d'obsequis i les bases que regulen el concurs, sorteig o similar s'han de fer constar a l'envàs o a l'embolcall del producte o divulgar-se suficientment.
3. La comunicació a una o més persones que han estat agraciades amb un premi o obsequi ha d'advertir que l'entrega d'aquest obsequi no està condicionada a l'adquisició de cap producte o servei.

Secció sisena. Venda de promoció o en oferta o descompte**Article 72. Concepte**

Es considera venda de promoció o en oferta o descompte la venda de productes per un preu inferior o en condicions més favorables que les habituals amb la finalitat de fer conèixer un nou producte, aconseguir augmentar les vendes dels productes existents o desenvolupar un o més establiments comercials. La durada d'aquestes promocions no pot excedir un mes.

Article 73. Informació

A l'establiment comercial s'han d'anunciar amb claredat i en un lloc visible per al públic els productes objecte de la venda de promoció o en oferta o descompte, la durada de la venda de promoció, que no pot ser superior a trenta (30) dies, i les regles especials aplicables.

Article 74. Productes

Els productes objecte de venda de promoció o en oferta o descompte no poden estar deteriorats ni ser de qualitat més baixa que els mateixos productes que siguin objecte d'una futura oferta de venda ordinària a preu normal.

Capítol quart. Vendes prohibides**Article 75. Prohibició**

No és permesa la venda piramidal o en cadena ni la venda amb pèrdua, excepte en els supòsits de venda de saldos o de restes i de venda en liquidació o si els productes objecte de la venda són peribles i la venda s'efectua en les dates pròximes a la seva inutilització.

Article 76. Venda piramidal o en cadena

Es considera venda piramidal o en cadena qualsevulla venda que consisteixi a oferir als compradors productes a un preu reduït, o fins i tot gratuïts, amb la condició que aconseguixin directament o indirectament per al venedor o per a un tercer altres compradors o un volum de vendes determinat.

Article 77. Venda amb pèrdua

Es considera venda amb pèrdua la venda en què el producte es ven a un preu inferior al d'adquisició segons la factura, deduïda la part proporcional dels descomptes que figurin a la mateixa factura, o el de reposició, si aquest preu resulta inferior a aquell altre preu, o el cost efectiu de producció, en cas que hagi estat fabricat pel mateix venedor, i, en tot cas, després d'afegir-hi la quota corresponent dels impostos aplicables.

Títol IV. Garanties en la venda de productes, inspecció i control**Capítol primer. Responsabilitats****Article 78. Responsabilitat del comerciant venedor**

1. El comerciant venedor ha de lliurar al comprador el producte previst a la compravenda i respon davant d'ell per qualsevol falta de conformitat que es manifesti en el termini de sis mesos a comptar del moment de lliurament del producte.

2. Es presumeix, llevat de prova en contrari, que el lliurament s'ha fet el dia que figura a la factura, al tiquet de compra o a l'albarà, si aquest darrer és posterior. Es presumeix igualment que el defecte que es manifesti en els sis mesos posteriors al lliurament ja existia en aquest moment, excepte que això sigui contradictori amb la naturalesa de la falla.

3. El comerciant venedor no respon per faltes de conformitat que el comprador conegui o que no hagi

pogut ignorar en el moment de la compravenda o que tinguin l'origen en materials subministrats pel comprador.

4. En cas de falta de conformitat, el comprador pot exercir els drets a la reparació del producte, a substituir-lo, a la rebaixa adequada del preu i a la resolució de la compravenda. Aquests drets són irrenunciables i és nul·la de ple dret qualsevol renúncia que el comprador en faci. La falta de conformitat ha de ser comunicada pel comprador al comerciant venedor en el termini d'un mes des que en tingui coneixement.

Article 79. Conformitat

1. Es presumeix, llevat de prova en contra, que el producte és conforme amb la compravenda efectuada sempre que compleixi els requisits següents:

a) S'ha d'ajustar a la descripció feta pel venedor i ha de tenir les qualitats que el venedor hagi presentat al comprador en forma de mostra o model.

b) Ha de ser apte per a l'ús especial requerit pel comprador quan l'hagi posat en coneixement del venedor en el moment de la compravenda i el venedor hagi admès que és apte per a l'ús esmentat.

c) Ha de ser apte per als usos a què ordinàriament es destinin els del mateix tipus.

d) Ha de presentar la qualitat i les prestacions habituals d'un del mateix tipus que el comprador pugui esperar amb fonament, tenint en compte la seva naturalesa i, si escau, les declaracions públiques sobre les característiques concretes del producte fetes pel venedor, el fabricant, l'importador o el seus representants, en particular en la publicitat o en l'etiquetatge. El venedor no queda obligat per aquestes declaracions públiques si prova que desconeixia i raonablement no era possible esperar que conegués la declaració en qüestió, que aquesta declaració havia estat corregida en el moment de la formalització del contracte o que aquesta declaració no va poder influir en la decisió de comprar el producte.

2. La falta de conformitat resultant d'una instal·lació incorrecta s'equipara a la falta de conformitat quan la instal·lació està inclosa en la compravenda i l'ha fet el venedor o s'ha fet sota la seva responsabilitat, o l'ha fet el comprador quan la instal·lació defectuosa sigui per causa d'un error en les instruccions d'instal·lació.

Article 80. Reparació i substitució

En cas de falta de conformitat, el comprador pot exigir la reparació del producte o la seva substitució, llevat que una d'aquestes opcions sigui impossible o

desproporcionada, atenent els seus costos i el valor del bé.

Article 81. Rebaixa de preu i resolució

En cas de falta de conformitat, el comprador pot optar entre exigir al venedor la rebaixa adequada del preu o exigir la resolució de la compravenda quan no pugui exigir la reparació o la substitució i en els casos en què aquestes no s'han dut a terme en un termini raonable o sense més inconvenients per al comprador. La resolució no és procedent quan la falta de conformitat sigui de poca importància.

Article 82. Responsabilitat de tercers

En cas que el comerciant venedor hagi de respondre davant del comprador per una falta de conformitat derivada d'una acció o omissió del fabricant o de l'importador del producte o d'un venedor anterior, pot exigir-los responsabilitat en el termini d'un any a comptar del moment en què hagi reparat o substituït el producte, en què hagi rebaixat adequadament el preu del producte o s'hagi resolt la compravenda, de conformitat amb el que disposen els articles 78, 80 i 81.

Capítol segon. Garantia comercial

Article 83. Concepte

Es considera garantia comercial el compromís assumit pel venedor, fabricant o importador d'un producte respecte del comprador i consistent a reemborsar-li el preu que hagi pagat pel producte, substituir-lo, reparar-lo o ocupar-se'n de qualsevol altra forma en cas que no es correspongui amb les condicions mencionades en el document de garantia o en la publicitat corresponent.

Article 84. Obligatorietat

La garantia comercial que pot acompanyar els productes oferts per ser venuts obliga la persona o les persones, físiques o jurídiques, que l'ofereixen en les condicions establertes al document de garantia i a la publicitat corresponent.

Article 85. Documentació

Si el comprador ho sol·licita, la garantia comercial s'ha de formalitzar per escrit o en qualsevol altre suport durador i disponible per al comprador, i, en tot cas, ha d'expressar:

- a) El producte sobre el qual recau.
- b) El nom i l'adreça de la persona o les persones que l'ofereixen.
- c) Que no afecta els drets de què disposa el comprador de conformitat amb les previsions d'aquesta Llei.
- d) Els drets que atorga al comprador com a titular.

e) El termini de durada i l'abast territorial.

f) Les vies de reclamació de què disposa el comprador.

Capítol tercer. Inspecció i control

Article 86. Competència

Correspon al Govern, a través del ministeri competent en matèria de comerç, la funció d'inspecció per garantir el compliment d'aquesta Llei i de les disposicions que la desenvolupen.

Article 87. Inspectors de comerç

1. Són inspectors de comerç els funcionaris adscrits al ministeri competent en matèria de comerç que tenen la potestat d'inspecció, que estan proveïts de la documentació que acredita la seva condició i que han d'exhibir quan actuïn.

2. En l'exercici de la potestat d'inspecció, els inspectors de comerç tenen la consideració d'agents de l'autoritat pública a tots els efectes, poden sol·licitar la cooperació de la policia o de qualsevol altra autoritat, i estan obligats a complir el deure de secret professional.

3. En l'exercici de la potestat d'inspecció, els inspectors de comerç estan facultats per accedir als establiments comercials i examinar les instal·lacions, la documentació, els llibres i els registres obligatoris.

Article 88. Obligacions

Les persones, físiques o jurídiques, titulars d'establiments i d'activitats comercials estan obligades a facilitar les actuacions inspectores i a subministrar totes les dades i la informació que els inspectors de comerç els demanin.

Article 89. Acta d'inspecció

1. A cada visita d'inspecció, els inspectors de comerç han d'aixecar acta sobre els resultats i els fets que corresponguin fent-hi constar les circumstàncies personals de la persona inspeccionada i les seves observacions, la identificació de l'inspector actuant, la data i l'hora de la visita, les dades relatives a l'establiment inspeccionat, els fets que serveixin de base per al procediment sancionador corresponent i qualsevol altra circumstància que pugui ser rellevant.

2. L'acta l'ha de firmar l'inspector de comerç actuant i la persona responsable del comerç inspeccionat, o un representant seu o qualsevol dels seus treballadors. La signatura de l'acta té efecte de notificació però no d'acceptació del seu contingut. Les actes d'inspecció ajustades a dret donen fe i estan dotades de la presumpció de certa, en via administrativa, dels fets constatats, llevat de prova en contra.

Títol V. Infraccions i sancions

Capítol primer. Disposicions generals

Article 90. Concepte

1. Constitueixen infraccions administratives en l'àmbit de les activitats comercials les accions o les omissions dels autors tipificades i sancionades en aquesta Llei.
2. Les infraccions no poden ser objecte de sanció sense la instrucció prèvia del procediment administratiu corresponent pel ministeri competent en matèria de comerç, sense perjudici de les responsabilitats d'una altra mena que hi puguin concórrer.
3. Les infraccions es qualifiquen en lleus, greus i molt greus de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

Article 91. Autors i responsables

1. Són autors i responsables de la infracció els que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en aquesta Llei i, en particular, les persones, físiques o jurídiques, sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei d'acord amb l'article 2.
2. Són responsables de la infracció els qui exerceixen càrrecs d'administració, gerència o direcció a les entitats transgressores. També seran responsables les persones que siguin titulars efectius d'una participació que permeti exercir una influència significativa i determinant sobre els infractors, sempre que l'il·lícit sigui imputable a la seva conducta dolosa o negligent.

Article 92. Concurrencia de sancions

1. Quan una mateixa acció o omissió estigui sancionada per una disposició penal i per una disposició que estableixi una sanció administrativa i, a més, existeixi un procés penal en curs, se suspendrà la tramitació del procediment administratiu fins que es dicti sentència ferma en la via penal o s'arxivi o se sobresegui la causa.
2. En cas que hi hagi una pluralitat de disposicions que estableixin una pluralitat de sancions administratives, s'aplica sempre la disposició especial.

Article 93. Prescripció

1. En l'àmbit de les activitats comercials a què es refereix aquesta Llei, les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les infraccions greus, al cap de dos anys; i les infraccions lleus, al cap d'un any.
2. El termini de prescripció de les infraccions es comença a comptar des de la data en què han estat

comeses. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput és la de la fi de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual es consumeix la infracció.

3. La prescripció s'interromp per l'inici, conegut per l'expedientat, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient es paralitza durant més de dos mesos per una causa no imputable a aquells contra l'actuació dels quals es dirigeixi.

Capítol segon. Infraccions

Article 94. Infraccions molt greus

Constitueixen infraccions molt greus:

- a) Exercir activitats comercials sense haver sol·licitat l'autorització administrativa del Govern.
- b) Exercir el comerç en nom propi però per compte d'una altra persona, física o jurídica, que per llei no pot exercir-lo.
- c) Realitzar activitat comercial els dies de tancament obligatori dels establiments comercials.
- d) Exigir preus superiors als fixats pel Govern de conformitat amb el que estableix l'article 31.2.
- e) Portar a terme qualsevol tipus de venda especial sense disposar de l'autorització administrativa prèvia del Govern o del comú, d'acord amb el que estableix l'article 35.
- f) Realitzar qualsevol de les vendes prohibides, d'acord amb el que estableix l'article 75.
- g) Comercialitzar productes falsificats, fraudulents, no identificables o que incompleixin els requisits exigibles per ser comercialitzats.
- h) Resistir-se, negar-se o obstruir les actuacions dels inspectors de comerç en l'exercici de les seves funcions.
- i) Reincidir en la comissió d'una infracció greu.

Article 95. Infraccions greus

Constitueixen infraccions greus:

- a) Realitzar activitat comercial en horari superior al fixat pel Govern.
- b) Fer qualsevol dels tipus de vendes especials o vendes promocionals incomplint els requisits o les obligacions establerts en aquesta Llei per a cadascun dels tipus de venda.
- c) Fer publicitat exterior sense disposar de l'autorització administrativa prèvia del Govern o del comú, d'acord amb el que estableix l'article 27, o infringint la prohibició establerta a l'article 25.
- d) Instal·lar màquines per efectuar la venda automàtica sense autorització.
- e) Reincidir en la comissió d'una infracció lleu.

f) Incomplir el deure de comunicació de les dates durant les quals es projecta fer qualsevol tipus de venda promocional establert a l'article 59.

Article 96. Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus els incompliments de les altres obligacions o prohibicions establertes en aquesta Llei que no constitueixin una infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Capítol tercer. Sancions

Article 97. Competència per imposar les sancions

Els òrgans competents per resoldre el procediment sancionador i imposar les sancions corresponents són el ministre competent en matèria de comerç en les infraccions lleus i greus i el Govern en el cas de les infraccions molt greus i totes les que comportin el tancament de l'establiment o la suspensió temporal de les activitats comercials.

Article 98. Mesures cautelars

L'òrgan competent per a la incoació del procediment sancionador pot ordenar, en qualsevol moment, mitjançant una resolució motivada i amb l'audiència prèvia de la persona interessada, l'adopció de les mesures cautelars adequades, sempre que hi concorrin circumstàncies greus que afectin la seguretat de les persones o dels béns, que suposin un perjudici greu o manifest de difícil reparació, o que sigui necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.

Article 99. Classes de sancions

1. S'imposaran les següents sancions pecuniàries:
 - a) Les infraccions molt greus es castiguen amb multa de 40.001 euros a 100.000 euros.
 - b) Les infraccions greus es castiguen amb multa de 1.501 euros a 40.000 euros.
 - c) Les infraccions lleus es castiguen amb multa de 300 euros fins a 1.500 euros.
2. Les sancions indicades al número 1 es poden augmentar fins a un màxim del triple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o de les omissions castigades, tenint en compte els criteris de graduació establerts a l'apartat 1 d'aquest article.
3. La comissió d'una infracció greu o molt greu també pot comportar, amb independència de qualsevol de les sancions anteriors, la imposició de la sanció de tancament definitiu de l'establiment comercial, amb revocació de l'autorització, o la suspensió de l'activitat comercial per un període màxim de tres anys.

4. En tot cas, quan la infracció comesa sigui per la forma de l'activitat comercial que es porta a terme o pels productes comercialitzats, les sancions imposades comporten la confiscació i la pèrdua dels productes objecte de l'activitat comercial de què es tracti.

Article 100. Reincidència

Hi ha reincidència quan es comet una infracció del mateix tipus i qualificació que la que va motivar una sanció anterior en el termini dels 365 dies següents a la notificació d'aquesta primera; en aquest supòsit, cal que la resolució sancionadora hagi guanyat fermesa.

Article 101. Graduació

Les sancions es graduen especialment en funció de la transcendència social de la infracció, la situació de predomini de l'infractor en el mercat, la naturalesa dels perjudicis causats, el grau d'intencionalitat i la capacitat econòmica de l'infractor i el termini de temps durant el qual s'hagi comès la infracció.

Disposició adicional. Inscripció de les UTE al Registre de Comerç i Indústria

1. Les UTE estan obligades a sol·licitar autorització per exercir la seva activitat, així com la inscripció al Registre de Comerç i Indústria, d'acord amb el títol I d'aquesta Llei.
2. Es considera que l'UTE ha obtingut l'autorització quan, d'acord amb la Llei de contractació pública, l'òrgan de contractació li adjudiqui l'obra, el servei o el subministrament. L'autorització produeix efectes des del moment de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, i per tant, l'UTE autoritzada s'ha de limitar a sol·licitar la inscripció al Registre de Comerç i Indústria.
3. L'òrgan contractant notifica al Comú i al ministeri competent en matèria de comerç aquesta autorització als efectes oportuns.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera

El Govern ha d'aprovar els reglaments de desenvolupament d'aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició final segona

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2012, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, registrat en data 6 de novembre del 2012, sota el títol **Proposició de Llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de Llei.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 28 de novembre del 2012, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposició de Llei de serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic del Principat d'Andorra

Exposició de motius:

La Llei dels serveis de la societat de la informació i del comerç electrònic té l'objectiu de regular i donar resposta i seguretat jurídica a la creixent demanda de serveis comercials que es desenvolupen per les xarxes de telecomunicacions.

Alhora, i d'acord amb les darreres directives i regulacions emeses per la Unió Europea, vol ser un element de protecció dels consumidors i usuaris, de defensa dels drets de la persona i, de manera especial, de la joventut i la infància.

També dóna la necessària seguretat i protecció legal als prestadors de serveis d'intermediació, allotjament i emmagatzemament de dades, enllaços i instruments de recerca de continguts.

Des del punt de vista formal la Llei s'articula en nou capítols que inclouen trenta-quatre articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, i una disposició final.

El capítol primer conté les definicions dels principals conceptes que s'utilitzen al llarg de la Llei, les disposicions generals que regulen l'objecte i l'àmbit de la Llei, i enumera els serveis exclosos, entre els

quals cal destacar el de jocs d'atzar que impliquin apostes de valor monetari.

El capítol segon estableix la llibertat de prestació de serveis i la sotmet als principis de salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública, la salut i protecció dels consumidors, el respecte a la dignitat de la persona i la protecció de la joventut i de la infància. Així mateix, es fa expressa menció al respecte irrenunciable de principi de privacitat i de respecte a la normativa de dades de caràcter personal. S'estableix també la voluntat de fomentar i impulsar l'elaboració i aplicació de codis de conducta en relació amb les matèries regulades en aquesta norma.

El capítol tercer obliga els prestadors de serveis a donar un seguit d'informacions i a col·laborar amb les autoritats judicials competents per la retirada de determinats continguts o la prestació de serveis d'intermediació.

El capítol quart estableix la responsabilitat dels prestadors de serveis de la societat de la informació, destacant-ne la relativa als operadors de xarxes de telecomunicacions i proveïdors d'accés pel que fa als continguts no originats, seleccionats ni modificats per ells mateixos, eximint-los d'una supervisió general que és tècnicament quasi impossible o que pot comportar esforços econòmics desproporcionats, però obligant-los a informar sobre la seguretat i la protecció davant dels virus informàtics, programes espia i restricció de correus no desitjats.

Igualment regula, de forma molt semblant a la que regeix a la Unió Europea, la responsabilitat dels prestadors de serveis d'allotjament, i magatzem de dades i dels prestadors de serveis d'enllaços per continguts o instruments de recerca.

El capítol cinquè estableix la prohibició d'enviament de comunicacions comercials, si el destinatari no n'ha sol·licitat o autoritzat prèviament el seu enviament, i obliga a indicar clarament el seu caràcter de comunicació comercial i la identitat de la persona física o jurídica que fa la comunicació. En conseqüència obliga als prestadors a habilitar procediments senzills i gratuïts per tal que els destinataris puguin manifestar, si és el cas, la seva negativa a rebre comunicacions comercials per via electrònica.

El capítol sisè regula el règim jurídic de la contractació per via electrònica, la informació exigida i la prova dels contractes. En aquest capítol es regula així mateix la intervenció dels anomenats tercers de confiança.

El capítol setè estableix els principis bàsics que s'han de respectar en l'àmbit del comerç minorista que seran d'aplicació als establiments comercials que

ofereixin als consumidors la possibilitat de contractació dels seus productes i serveis a través de mitjans electrònics.

El capítol vuitè encarrega la supervisió, el control i la inspecció de les obligacions de la Llei al ministeri del Govern competent en matèria de comerç.

El capítol novè estableix el règim de sancions, seguint els criteris habituals de tipificació en infraccions lleus, greus i molt greus i els criteris de graduació de les sancions per intencionalitat, termini de durada, reincidència, quantia dels perjudicis, beneficis obtinguts o volum de facturació.

La disposició addicional única insta el Govern a facilitar les relacions dels ciutadans amb l'administració per mitjans electrònics.

La disposició transitòria única estableix un termini de 3 mesos per a l'adaptació a la Llei dels prestadors de serveis de la societat de la informació que en l'actualitat ja estiguessin prestant serveis.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Definicions

Als efectes del previst en aquesta Llei s'entén per:

a) **“Serveis de la societat de la informació”** o **“serveis”**: tot servei prestat normalment a títol oneros, a distància, per via electrònica i a petició individual del destinatari.

El concepte de servei de la societat de la informació comprèn també els serveis no remunerats pels seus destinataris, en la mesura que constitueixin una activitat econòmica per al prestador de serveis.

Són serveis de la societat de la informació, entre d'altres, i sempre que representin una activitat econòmica, els següents:

- la contractació de béns o serveis per via electrònica
- l'organització i gestió de subhastes per mitjans electrònics o de mercats i centres comercials virtuals
- la gestió de compres a la xarxa per grups de persones
- la tramesa de comunicacions comercials
- el subministrament d'informació per via telemàtica i, en general, la distribució de continguts prèvia petició individual.

No tenen la consideració de serveis de la societat de la informació els que no reuneixen les característiques assenyalades en el primer paràgraf d'aquest apartat i, en particular, els següents:

- els serveis prestats per mitjà de telefonia vocal, fax o tèlex,
- l'intercanvi d'informació per mitjà de correu electrònic, o un altre mitjà de comunicació

electrònic equivalent, per a finalitats alienes a l'activitat econòmica dels qui l'utilitzen

- els serveis audiovisuals o de radiodifusió televisiva
- els serveis de radiodifusió sonora
- el teletext televisiu i altres serveis equivalents com les guies electròniques de programes ofertes a través de les plataformes televisives.

b) **“Servei d'intermediació”**: servei de la societat de la informació pel qual es facilita la prestació o utilització d'altres serveis de la societat de la informació o l'accés a la informació.

Són serveis d'intermediació la provisió de serveis d'accés a Internet, la transmissió de dades per xarxes de telecomunicacions, la realització de còpia temporal de les pàgines d'Internet sol·licitades pels usuaris, l'allotjament en els propis servidors de dades, aplicacions o serveis subministrats per altres i la provisió d'instruments de recerca, accés i recopilació de dades o d'enllaços a altres llocs d'Internet, i la provisió d'ús de recursos en núvols de servidors públics o privats *Cloud Computing*.

c) **“Prestador de serveis”** o **“prestador”**: persona física o jurídica que proporciona un servei de la societat de la informació.

d) **“Destinatari del servei”** o **“destinatari”**: persona física o jurídica que utilitza, sigui o no per motius professionals, un servei de la societat de la informació.

e) **“Consumidor”**: tota persona física o jurídica que adquireix, utilitza o gaudeix, com a destinatari final, de béns, productes o serveis per a l'ús personal, familiar o col·lectius.

f) **“Comunicació comercial”**: tota forma de comunicació adreçada a la promoció, directa o indirecta, de la imatge o dels béns o serveis d'una empresa, organització o persona que realitzi una activitat comercial, industrial, artesanal o professional.

A l'efecte d'aquesta Llei, no tenen la consideració de comunicació comercial les dades que permeten accedir directament a l'activitat d'una persona, empresa o organització, com ara el nom de domini o l'adreça de correu electrònic.

g) **“Professió regulada”**: tota activitat professional que requereix per al seu exercici l'obtenció d'un títol, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.

h) **“Contracte subscrit per via electrònica”** o **“contracte electrònic”**: tot contracte en què l'oferta i l'acceptació es transmet per mitjà d'equips electrònics de tractament i emmagatzemament de dades, connectats a una xarxa de telecomunicacions.

i) “**Òrgan competent**”: tot òrgan jurisdiccional o administratiu que actua en l'exercici de competències legalment atribuïdes.

Article 2. Objecte

1. L'objecte de la present Llei és la regulació del règim jurídic aplicable als serveis de la societat de la informació i a la contractació electrònica del Principat d'Andorra.

2. La regulació continguda en la present Llei s'ha d'entendre sense perjudici de la resta de principis i normes de l'ordenament jurídic que puguin resultar igualment aplicables als serveis de la societat de la informació, molt especialment pel que respecta a la protecció de la salut pública, la normativa de defensa dels consumidors i la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 3. Serveis exclosos

Aquesta Llei no és d'aplicació a:

- a) els serveis prestats per notaris en l'exercici de les seves funcions públiques,
- b) els serveis prestats per advocats i procuradors en l'exercici de les seves funcions de representació i defensa en el marc d'un judici,
- c) les activitats de jocs d'atzar que impliquin apostes de valor monetari incloses loteries i apostes.

Article 4. Àmbit d'aplicació

Aquesta Llei és d'aplicació als prestadors de serveis de la societat de la informació que tenen l'administració i gestió efectives de l'activitat al Principat d'Andorra.

Capítol segon. Principis

Article 5. No subjecció a autorització prèvia

La prestació de serveis de la societat de la informació a Andorra no està subjecta a autorització prèvia, sense perjudici dels règims d'autorització i d'inscripció al Registre de Comerç previstos en l'ordenament jurídic que no tenen per objecte específic i exclusiu la prestació per via electrònica dels corresponents serveis.

Article 6. Lliure prestació de serveis

1. Els serveis de la societat de la informació que procedeixen d'un prestador establert a Andorra es realitzen en règim de lliure prestació.
2. El règim dels prestadors de serveis de la societat de la informació no establerts a Andorra s'atén als acords internacionals que siguin aplicables.
3. No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors, en el cas que un determinat servei pugui atemptar contra els principis que tot seguit

s'expressen, els òrgans competents poden adoptar les mesures necessàries per tal que s'interrompi la seva prestació o per retirar les dades o informació que els vulneren. Aquests principis són els següents:

- a) la salvaguarda de l'ordre públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa del Principat,
- b) la protecció de la salut pública o de les persones físiques o jurídiques que tenen la condició de consumidors o usuaris, fins i tot quan actuen com a inversors,
- c) el respecte a la dignitat de la persona i al principi de no discriminació per motius de raça, sexe, religió, opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social,
- d) la protecció de la joventut i de la infància.

Article 7. Protecció de la privacitat

La prestació de serveis de la societat de la informació ha de tenir especial cura del respecte de la privacitat per tal de garantir els drets inherents a la protecció de les dades personals dels usuaris dels serveis que s'ofereixen i, molt en especial, les previsions contingudes en la normativa de protecció de dades de caràcter personal en els termes i condicions allí establerts.

Article 8. Codis de conducta

1. El Govern fomenta i impulsa:

- a) l'elaboració i aplicació, a través d'associacions o organitzacions comercials, professionals o de consumidors, de codis de conducta relatius a les diferents matèries regulades en la present Llei,
- b) la comunicació al Govern, per part de les associacions o organitzacions professionals i de consumidors, de l'avaluació que aquestes facin de l'aplicació dels seus codis de conducta i la seva repercussió en les pràctiques, usos o costums relacionats amb el comerç electrònic, i
- c) l'elaboració de codis de conducta en matèria de protecció dels menors i de la dignitat humana.

2. Els referits codis de conducta han de ser accessibles per via electrònica.

Capítol tercer. Obligacions dels prestadors de serveis de la societat de la informació

Article 9. Informació general exigida

Els prestadors de serveis de la societat de la informació han de facilitar a través de la seva pàgina web de forma permanent, fàcil, directa i gratuïta la següent informació:

- a) el seu nom o denominació social, residència o domicili, adreça de correu electrònic, i qualsevulla

altra dada que permeti establir una comunicació directa i efectiva,

b) les dades d'inscripció en el registre públic en el que consti inscrit,

c) en el cas que l'activitat estigui subjecta a un règim d'autorització administrativa prèvia, les dades relatives a aquesta autorització i les identificatives de l'òrgan competent encarregat de la seva supervisió,

d) dades relatives a les professions regulades:

- si el prestador de serveis pertany a un col·legi professional o institució similar, les dades d'aquest col·legi o institució

- títol professional expedit i lloc de la seva expedició, i

- normes professionals aplicables al lloc d'establiment i els mitjans per accedir a les mateixes.

e) número de registre tributari,

f) en el supòsit que els serveis de la societat de la informació facin referència a preus: s'han d'incloure dades clares i precises sobre el preu del producte o servei, amb detall dels impostos i despeses que, en el seu cas, poden resultar d'aplicació,

g) en el seu cas, informació sobre els codis de conducta als que el prestador de serveis està adherit,

h) les polítiques de privacitat que són d'aplicació, conforme al previst a la normativa de protecció de dades de caràcter personal, quan es demanen dades de caràcter personal dels usuaris dels serveis de la societat de la informació.

Article 10. Deure de col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació

Quan l'òrgan competent hagi ordenat que s'interrompi la prestació d'un servei de la societat de la informació o la retirada de determinats continguts provinents de prestadors que els sigui d'aplicació aquesta Llei, i per això sigui necessària la col·laboració dels prestadors de serveis d'intermediació, podrà ordenar a aquests prestadors, directament o mitjançant sol·licitud motivada de l'òrgan competent, que suspenguin la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a les xarxes de telecomunicacions o la prestació de qualsevol altre servei equivalent d'intermediació que realitzin.

Capítol quart. Responsabilitat dels prestadors de serveis de la societat de la informació

Article 11. Inexistència d'obligació de supervisió dels continguts

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació no tenen l'obligació general de supervisar les dades que transmeten o emmagatzemen, ni una obligació general de realitzar recerques actives de fets o circumstàncies que indiquin activitats il·lícites.

2. Els proveïdors de serveis d'intermediació han d'informar als destinataris dels seus serveis de forma permanent, fàcil, directa i gratuïta, respecte dels diferents mitjans tècnics que augmenten els nivells de seguretat de la informació i permeten, entre d'altres, la protecció en front virus informàtics i programes espia, i la restricció dels correus electrònics no sol·licitats.

Article 12. Responsabilitat dels operadors de xarxes de telecomunicacions i proveïdors d'accés

1. El prestador de serveis de la societat de la informació que transmet per una xarxa de comunicacions, dades facilitades pel destinatari del servei o facilita l'accés a una xarxa de comunicacions, no és considerat responsable de les dades que transmet sempre que:

a) no hagi originat ell mateix la transmissió,

b) no seleccioni al destinatari de la transmissió, i

c) no seleccioni ni modifiqui les dades transmiseses.

2. No obstant l'anterior, el prestador de serveis de la societat de la informació ha de donar compliment a allò que determinin les autoritats judicials competents en cada moment als efectes de posar fi a una infracció o impedir-la.

Article 13. Responsabilitat dels prestadors de serveis que realitzen còpia temporal de les dades sol·licitades pels usuaris

El prestador de serveis de la societat de la informació que transmet per una xarxa de comunicacions dades facilitades pel destinatari d'un servei i, amb l'única finalitat de fer més eficaç l'ulterior transmissió d'informació a altres destinataris que les sol·licitin, les emmagatzema en els seus sistemes de forma automàtica, provisional o temporal, no és responsable pel contingut de les dades ni per la seva reproducció temporal, si:

a) no modifica la informació,

b) només permet l'accés als destinataris que compleixin les condicions d'accés,

c) no interfereix en l'ús de tecnologia lícita i generalment utilitzada i acceptada pel sector amb la finalitat d'obtenir dades sobre la utilització d'informació, i

d) retira la informació que hagin emmagatzemat o fan impossible el seu accés, tan aviat com tinguin coneixement efectiu que:

- ha estat retirada del lloc de la xarxa on es trobava inicialment

- s'ha impossibilitat el seu accés, o

- una autoritat judicial competent ha ordenat retirar-la o impedir que s'hi accedeixi.

Article 14. Responsabilitat dels prestadors de serveis d'allotjament i emmagatzemament de dades

1. Els prestadors d'un servei d'intermediació consistent en albergar dades proporcionades pel destinatari del servei no són responsables per la informació emmagatzemada a petició del destinatari, sempre que:

- a) no tinguin coneixement efectiu que l'activitat o informació emmagatzemada és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o
- b) si en tenen coneixement, actuïn amb diligència per retirar les dades o fer impossible el seu accés.

2. S'entén que el prestador de serveis té el coneixement efectiu a què es refereix el paràgraf a) del punt 1 quan l'autoritat judicial competent ha declarat la il·licitud de les dades i el prestador ha tingut coneixement de la corresponent resolució, ordenant la seva retirada o que s'impossibiliti el seu accés o quan, havent notificat el prestador de serveis de la societat de la informació de forma fefaent a l'autoritat judicial competent l'existència d'una activitat o informació que podria ser considerada il·lícita, aquest no dona cap resposta al prestador en un termini de 10 dies hàbils.

Article 15. Responsabilitat dels prestadors de serveis que facilitin enllaços a continguts o instruments de recerca

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació que faciliten enllaços a altres continguts o inclouen en els seus directoris instruments de recerca de continguts no són responsables per la informació a la qual dirigeixin els destinataris dels serveis, sempre que:

- a) no tinguin coneixement efectiu que l'activitat o la informació a la qual remeten o recomanen és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o
- b) si el tenen, actuïn amb diligència per suprimir o inutilitzar l'enllaç corresponent.

2. S'entén que el prestador de serveis té el coneixement efectiu a què es refereix el paràgraf a) del punt 1 quan l'autoritat judicial competent ha declarat la il·licitud de les dades i el prestador ha tingut coneixement de la corresponent resolució, ordenant la seva retirada o que s'impossibiliti el seu accés o quan, havent notificat el prestador de serveis de la societat de la informació de forma fefaent a l'autoritat judicial competent l'existència d'una activitat o informació que podria ser considerada il·lícita, aquest no dona cap resposta al prestador en un termini de deu dies hàbils.

Capítol cinquè. Comunicacions comercials per via electrònica**Article 16. Règim de les comunicacions comercials per via electrònica**

1. Queda prohibit l'enviament de comunicacions publicitàries o promocionals per correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents que prèviament no han estat sol·licitades o expressament autoritzades pels destinataris de les mateixes.

2. Els prestadors de serveis han de respectar en tot moment la normativa de protecció de dades de caràcter personal, en especial pel que fa als principis d'informació prèvia i consentiment dels interessats.

Article 17. Obligacions dels prestadors de serveis de la societat de la informació

Tota comunicació comercial ha de permetre identificar clarament pel seu destinatari:

- a) el seu caràcter de comunicació comercial,
- b) la persona física o jurídica que realitza la comunicació comercial,
- c) les ofertes comercials i les condicions que han de complir-se per accedir a les mateixes, la seva durada, i
- d) els concursos o jocs promocionals i les seves condicions de participació.

Article 18. Drets dels destinataris de les comunicacions comercials

El prestador ha d'oferir al destinatari la possibilitat d'oposar-se o cancel·lar el seu consentiment al tractament de les seves dades amb finalitats comercials mitjançant un procediment senzill i gratuït, tant en el moment de recollida de les dades, com en cadascuna de les comunicacions comercials que li dirigeixi.

Capítol sisè. Contractació per via electrònica**Article 19. Règim jurídic**

1. És d'aplicació als contractes celebrats per via electrònica la normativa que resulti d'aplicació en matèria de contractes.

2. Els contractes celebrats per via electrònica produeixen tots els efectes previstos en l'ordenament jurídic quan concorren el consentiment i la resta de requisits per a la seva vàlida.

Article 20. Informació prèvia exigida

1. El prestador de serveis de la societat de la informació ha de facilitar, com a mínim, la següent informació de forma clara, comprensible i senzilla abans de que el destinatari del servei realitzi una comanda:

- a) els diferents passos tècnics que s'han de dur a terme per celebrar el contracte,
- b) si el prestador de serveis enregistrarà i emmagatzemarà el contracte celebrat, i si serà accessible al destinatari,
- c) els mitjans tècnics per identificar i corregir els errors en la introducció de dades en la comanda,
- d) les llengües en les quals es podrà celebrar el contracte,
- e) els codis de conducta corresponents als quals s'ha acollit el prestador de serveis de la societat de la informació. Així mateix, s'ha d'incloure expressament informació sobre les alternatives per tal d'accedir en forma electrònica als referits codis de conducta,
- f) les condicions generals que, en el seu cas, són d'aplicació a la contractació per via electrònica, de tal forma que aquestes puguin ser reproduïdes i emmagatzemades pels destinataris,
- g) termini de lliurament de la comanda,
- h) termini de desistiment,
- i) en els supòsits d'ofertes promocionals, les condicions específiques a què es subjecten les mateixes.

2. L'obligació de posar a disposició del destinatari la informació referida en els apartats anteriors es dóna per complerta si el prestador de serveis de la societat de la informació la inclou en la seva pàgina d'Internet en les condicions assenyalades amb anterioritat.

3. Quan el prestador dissenyi específicament els seus serveis de contractació electrònica per a ser accedits mitjançant dispositius que comptin amb pantalles de format reduït, s'entén complerta l'obligació establerta en aquest article quan faciliti de manera permanent, fàcil, directa i exacta l'adreça d'Internet en què aquesta informació es posa a disposició del destinatari.

4. Els apartats anteriors no són aplicables als següents supòsits:

- a) als contractes celebrats exclusivament mitjançant intercanvi de correu electrònic o una altra comunicació individual equivalent,
- b) quan les parts que no tenen la condició de consumidors acordin el contrari.

Article 21. Informació posterior a la celebració del contracte

1. En els casos en què el destinatari d'un servei efectua la seva comanda per via electrònica, s'han d'aplicar els principis següents:

a) el prestador de serveis ha d'efectuar avís de recepció de la comanda del destinatari sense demora indeguda i per via electrònica,

b) es considerarà que s'han rebut la comanda i l'avís de recepció quan les parts a les quals es dirigeixen puguin tenir accés als mateixos.

2. Els prestadors de serveis han de posar a disposició dels destinataris dels seus serveis els mitjans tècnics adequats, eficaços i accessibles que el permetin identificar i corregir els errors d'introducció de dades, abans de realitzar la comanda.

3. Els apartats anteriors no són aplicables als següents supòsits:

- a) als contractes celebrats exclusivament mitjançant intercanvi de correu electrònic o una altra comunicació individual equivalent,
- b) quan les parts que no tenen la condició de consumidors acordin el contrari.

Article 22. Prova dels contractes celebrats per via electrònica

1. La prova de la celebració d'un contracte celebrat per via electrònica i de les obligacions que tenen el seu origen en ell es subjecten a les regles generals en l'àmbit probatori que resulti d'aplicació.

2. En tot cas, el suport electrònic en què consta un contracte celebrat per via electrònica és admès en judici com a prova documental sense perjudici de la competència de l'autoritat judicial en matèria probatòria.

3. Els instruments que permeten arxivar, conèixer o reproduir paraules, dades, xifres i operacions matemàtiques que es deriven de la celebració del contracte, que, per ser rellevants pel procés judicial, han estat admesos com a prova, seran examinats pel tribunal a través dels mitjans que la part proponent porti o que el tribunal disposi utilitzar i de forma que les altres parts del procés puguin, amb idèntic coneixement del tribunal, al·legar i proposar el que els convingui.

4. La part que proposi aquest mitjà de prova pot aportar els dictàmens i mitjans de prova instrumentals que consideri convenients. També les altres parts poden aportar dictàmens i mitjans de prova quan qüestionin l'autenticitat i l'exactitud del que es reproduceix.

Article 23. Intervenció de tercers de confiança

1. Les parts poden pactar que un tercer de confiança arxivi les declaracions de voluntat que integren els contractes electrònics i que consignin la data i l'hora en que aquestes comunicacions han tingut lloc.

2. El tercer ha d'arxivar en suport informàtic les declaracions que s'han produït per via telemàtica

entre les parts pel temps estipulat que, en cap cas, no serà inferior a tres anys.

Capítol setè. Particularitats de la contractació per via electrònica en l'àmbit del comerç minorista

Article 24. Principis

1. En addició al règim de contractació per via electrònica establert al capítol sisè de la present llei, els principis continguts al present capítol són d'aplicació als establiments comercials que ofereixen als consumidors la possibilitat de contractació dels seus productes i serveis a través de mitjans electrònics. S'exceptua de l'anterior les ventes celebrades mitjançant distribuïdors o màquines automàtiques.

2. En qualsevol cas, la regulació aquí prevista completa la resta de previsions existents o que puguin existir en un futur en l'ordenament jurídic que siguin aplicables al comerç minorista.

3. Als efectes de la present Llei, tenen la consideració de comerç minorista aquelles activitats desenvolupades professionalment amb ànim de lucre consistents en oferir la venda de qualsevol tipus de productes o serveis als destinataris finals dels mateixos.

4. No està permesa la contractació electrònica de productes o serveis quan procedeixen de prestadors de serveis de la societat de la informació que no compleixen amb la resta d'autoritacions, llicències i requisits que la legislació pugui establir en cada moment en funció de l'especialitat.

5. La infracció de la previsió anterior pot ser objecte de sancions, de conformitat amb el que es preveu a la normativa que resulta d'aplicació en cada cas.

Article 25. Obligació de vendre

L'oferta pública de venda o l'exposició d'articles en establiments comercials a través de mitjans electrònics comporta l'obligació de vendre de l'establiment oferent en favor dels consumidors que ho demanin i que compleixen les condicions d'adquisició, en la mesura que no s'hagin exhaurit les seves existències o mitjans. Queden exceptuats d'aquesta obligació els productes o serveis sobre els quals s'adverteix expressament que es troben fora de venda.

Article 26. Consentiment exprés

És requisit necessari per al perfeccionament de la venda l'acceptació expressa del consumidor destinatari de l'oferta. La falta de resposta a l'oferta de venda no pot entendre's en cap cas com constitutiva de l'acceptació per part del consumidor.

Article 27. Informació prèvia a la contractació

1. En addició als deures d'informació continguts als articles 9 i 20 de la present norma, abans d'iniciar la contractació, l'empresari ha de subministrar al consumidor, com a mínim, la següent informació de forma clara, comprensible i senzilla:

- a) les característiques bàsiques dels béns o serveis que s'ofereixen,
- b) el preu dels béns o serveis que s'ofereixen,
- c) en el seu cas, les despeses de transport, que han de constar de forma separada del preu,
- d) forma de pagament i modalitats d'entrega o d'execució,
- e) el termini de validesa de l'oferta,
- f) en el cas que resulti d'aplicació, l'absència de dret de desistiment segons el previst a l'article 29.

Article 28. Confirmació de la contractació

En addició als deures d'informació posterior a la celebració del contracte establerts a l'article 21 de la present norma, un cop executat el contracte l'empresari ha de facilitar al consumidor la següent informació de forma clara, comprensible i senzilla:

- a) l'adreça de correu electrònic i/o l'adreça física on el consumidor podrà presentar les seves reclamacions,
- b) en el seu cas, informació sobre els serveis postvenda o d'assistència tècnica,
- c) formulari i condicions per a l'exercici del dret de desistiment,
- d) la relació de garanties aplicables al producte o servei,
- e) termini de lliurament.

Article 29. Dret de desistiment

1. El consumidor disposa d'un termini de set dies naturals per tal de desistir dels contractes subscrits.

2. Als efectes de còmput, el referit termini es computa des de la recepció dels béns que s'han contractat, o, en el cas de serveis, des de la celebració del contracte.

3. No obstant l'anterior, si l'empresari no ha donat compliment als deures de facilitar el formulari i condicions per a l'exercici del dret de desistiment segons s'indica a l'article 28 c) anterior, el termini per a exercitar el dret de desistiment és de dos mesos, que es computen des de l'entrega dels béns o, en cas de contractació de serveis, des de la celebració del contracte.

S'exceptua del dret de desistiment els següents contractes:

a) contractes relatius a la prestació de serveis que han començat la seva execució abans de la finalització del termini de desistiment,

b) contractes relatius a arxius informàtics, gravacions d'àudio o vídeo i programes informàtics que han estat desprecintats pel consumidor, així com fitxers informàtics subministrats per via electrònica que es descarreguen o s'utilitzen amb caràcter immediat,

c) contractes relatius a béns que, com a conseqüència de les seves característiques, es deterioren o caduquen amb rapidesa o no poden ser retornats.

Capítol vuitè. Supervisió i control

Article 30. Supervisió i control

El ministeri del Govern competent en matèria de comerç és l'encarregat de dur a terme les funcions de supervisió, control i inspecció de les obligacions previstes en aquesta Llei.

Capítol novè. Infraccions i sancions

Article 31. Responsabilitat i tipologia d'infraccions

1. Els prestadors de serveis de la societat de la informació estan subjectes al règim sancionador establert en aquest capítol quan la present Llei els sigui d'aplicació.

2. Les infraccions dels preceptes d'aquesta Llei es qualifiquen com a molt greus, greus i lleus:

a) Tenen la condició d'infraccions molt greus:

- els supòsits d'incompliment de les ordres dictades per les autoritats judicials competents en virtut d'allò disposat a l'article 10

- l'incompliment de les obligacions establertes al capítol vuitè en relació amb les particularitats de la contractació en l'àmbit del comerç minorista quan aquest incompliment es consideri significatiu

- la reincidència en la comissió de qualsevol infracció greu, en el període de tres anys

- qualsevol altra infracció legal o reglamentària, que no estigui tipificada com a lleu o greu.

b) Tenen la condició d'infraccions greus:

- l'incompliment del deure d'informació exigida als prestadors de serveis de la societat de la informació establert a l'article 9 quan aquest incompliment es consideri significatiu

- l'incompliment del règim de comunicacions comercials per via electrònica previst al capítol sisè

- l'incompliment de les obligacions previstes al capítol setè en relació amb la contractació per via electrònica quan aquest incompliment es consideri significatiu

- l'incompliment de les obligacions establertes al capítol vuitè en relació amb les particularitats de la contractació en l'àmbit del comerç minorista quan aquest incompliment no es consideri significatiu

- la reincidència en la comissió de qualsevol infracció lleu, en el període d'un any

- qualsevol altra infracció legal o reglamentària, que no estigui tipificada com a lleu o molt greu.

c) Tenen la condició d'infraccions lleus:

- l'incompliment del deure d'informació exigida als prestadors de serveis de la societat de la informació establert a l'article 9 quan aquest incompliment no es consideri significatiu

- l'incompliment de les obligacions previstes al capítol setè en relació amb la contractació per via electrònica quan no es consideri significatiu

- qualsevol altra infracció legal o reglamentària, que no estigui tipificada com a greu o molt greu.

Article 32. Sancions

Les sancions que són d'aplicació a les infraccions comeses pels prestadors de serveis de la societat de la informació són les següents:

a) infraccions lleus: multa d'entre 300 i 1.500 euros,

b) infraccions greus: multa d'entre 1.501 i 40.000 euros,

c) infraccions molt greus: multa d'entre 40.001 i 100.000 euros.

Article 33. Graduació de les sancions

La quantia de les multes que s'imposin com a conseqüència de la comissió d'infraccions es gradua atenent als següents criteris:

a) l'existència d'intencionalitat,

b) el termini de temps que s'ha estat cometent la infracció,

c) la reincidència en la comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa,

d) la naturalesa i quantia dels perjudicis causats,

e) els beneficis obtinguts amb motiu de la infracció,

f) el volum de facturació a que afecta la infracció comesa.

Article 34. Prescripció

Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys, les greus als dos anys i les lleus en el període d'un any.

Disposició adicional única. Administració electrònica

Es faculta al Govern per establir els mecanismes oportuns per tal de fomentar i fer possible que les

actuacions entre l'administració i els ciutadans es puguin dur a terme a través de mitjans electrònics.

Disposició transitòria única

Els prestadors de serveis de la societat de la informació que en l'actualitat ja estiguin prestant serveis de la societat de la informació disposen d'un termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per adaptar-se als termes i condicions aquí previstos.

Disposició final única

La present Llei entrarà en vigor l'endemà del dia de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.1 Llei del Pressupost General

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2012, exercint les atribucions que li confereix l'article 80 del Reglament del Consell General, ha acordat a demanda del M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, prorrogar el termini per a la presentació d'esmenes al **Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2013**, en set dies i mig. El nou termini finalitza el dia 19 de novembre del 2012, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

4- IMPULS I CONTROL DE L'ACCIÓ POLÍTICA DEL GOVERN

4.4.3 Preguntes urgents

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 7 de novembre del 2012, ha examinat la pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de novembre del 2012, relativa al **projecte de fer venir el Cirque du Soleil al nostre país**, d'acord amb

els articles 129 i 131 del Reglament del Consell General ha acordat admetre-la a tràmit, atorgar-li la declaració d'urgència i ordenar la seva publicació, (Reg. Núm. 953).

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 7 de novembre del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

A la Sindicatura

La sotassignada, Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, d'acord amb el que disposa el capítol quart del títol IV del Reglament del Consell General, formulo la següent pregunta, perquè sigui resposta pel Govern, de forma oral, davant el Ple del Consell General. De conformitat amb l'article 131 del mateix Reglament, sol·licito que aquesta pregunta obtingui la declaració d'urgència.

Pregunta que es formula al Govern relativa al projecte de fer venir el Cirque du Soleil al nostre país

La setmana passada, Govern ens anunciava a través de la seva pàgina web oficial, la firma d'un document anomenat Entesa de Desenvolupament Creatiu amb la companyia *Cirque du Soleil*. L'objectiu del qual és aconseguir que la companyia internacional de circ organitzi un espectacle exclusiu i personalitzat per Andorra a l'aire lliure. Segons el mateix Govern, el cost global d'aquest projecte se situaria entre els 2,2 i els 2,5 milions d'euros.

Considerant l'exposat, pregunto:

- Ens pot explicar Govern quins compromisos comporta la signatura del document Entesa de Desenvolupament Creatiu per part d'Andorra i de la companyia *Cirque du Soleil* i quins càlculs econòmics ha fet Govern per a considerar adient aquesta inversió?

Consell General, 7 de novembre de 2012

Rosa Gili Casals
Consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877